

[Ahlmann-Ohlson]

har vi en praksis for, idet man bevillingsmæssigt hurtigt fra folketingets side kan komme de ulykkesramte til undsætning, hvis det bliver nødvendigt. At få afhjulpet skader opstået som følge af oversvømmelser er der derimod fortsat behov for, ingen tvivl om det. Vi kan tilvejebringe modeller, der enten bygger på fondsprincippet eller på princippet som ved andre naturskabte ulykker, nemlig bevillingsprincippet, og endelig kan vi søge at tilvejebringe et system baseret på forsikringsordninger.

Vi ser frem til en grundig udvalgsbehandling, der kan belyse, hvordan vi bedst får skabt ro i sindet hos de befolkningsgrupper, der bor i de oversvømmelsestruede områder. Om det endelige forslag får lige præcis den udformning, det radikale venstre her har foreslået, stærkt inspireret af sidste års debat, er for det konservative folkeparti selvfølgelig ikke det afgørende. Det, det drejer sig om, er at få tilvejebragt en ordening, der kan få skabt ro og tryghed, således at kommende storme kan imødeses i sikker forvisning om, at de regninger, der senere skal afsendes, også kender adressen.

Svend Heiselberg (V):

Selv om venstre tidligere sammen med de konservative har fremsat stort set det samme forslag, kan vi efter at have hørt ministerens tale, ikke medvirke til det radikale forslag. Begrundelsen er alene, at ministeren nævnte 3 potentielle muligheder, som vi mener det er vigtigt at få undersøgt.

Da venstre sammen med de konservative sidste år fremsatte forslaget, var det væsentligste også, at vi fik skabt sikkerhed for, at vi ikke i fremtiden ville løbe ind i en situation, hvor der hersker tvivl om, hvorvidt der er erstatningsmuligheder for de mennesker, der bliver ramt af disse oversvømmelser i forbindelse med orkanagtige storme, noget, der især i Vestjylland volder betænkeligheder.

Jeg håber, at ministeren inden for en overskuelig tid vil være klar med en ordening, der imødekommer de nævnte hensyn.

Margrete Auken (SF):

SF er ligesom de partier, hvis ordførere har været på talerstolen, fuldstændig indstillet på, at der skal være solidaritet fra samfundets side med de mennesker, der bliver

ramt her. Det mener vi på dette område, som vi mener det på så mange andre områder. Det er da godt, at vi en gang imellem hos regeringen oplever lidt solidaritet, som også omfatter udsatte mennesker.

Vi kan ikke begribe, at man ikke kan pålægge forsikringsselskaberne at dække dette her. Forsikringsselskaberne kan, går jeg ud fra, blive genforsikret i udlandet for den helt usædvanlige situation, at det meste af Sønderjylland pludselig skulle stå under vand, eller hvor det nu kan være henne. Hvis det viser sig, at det ikke kan lade sig gøre, at forsikringsselskaberne ikke har muligheder for på anden vis at dække sig ind, så har vi jo igen et bevis for, at vi bliver nødt til at sørge for, at det her kommer til at være en virkelig samfundsopgave, og hermed mener jeg, at forsikringsselskaberne skal ind og være en del af vores samfund.

Staten skal alligevel betale. Der kommer jo, som det blev beskrevet før, henvendelser til finansudvalget, så snart der er sket et eller andet, og det er også rimeligt, men når staten alligevel skal betale, hvorfor skal staten så kun betale de steder, hvor der ikke er fiduser i det? Hvorfor skal forsikringsselskaberne kun have den lukrative ende af forsikringssystemet? Det ville jo svare til, at vi inden for den kollektive trafik sagde: fint nok, vi privatiserer det, det er der også nogle der foreslår, de tager sig af den fede del af det, og så kan staten passende klare det de steder, hvor der ikke er penge i det. Det er omtrent det samme system, vi sidder med her.

Jeg synes, at vi her får et helt klart bevis på, at vi bliver nødt til af praktiske, af nationaløkonomiske grunde at få forsikringsselskaberne til at tage det hele; det synes jeg er den første vej, vi skal gå, og kan det ikke lykkes, så er vi altså nødt til at få dem revet ud af den private sammenhæng, hvori det foregår. Vi kan ikke lade mennesker være kastebolde mellem tilfældige stemninger, som det nu kan ske herinde, om vi nu kan give lidt penge til det ene eller det andet. En fond kan blive en vanskelig sag at administrere. Nu hørte jeg, at det kun var ved stormflod. Hvad så med alt det andet blæsevejr, som kommer, og som jeg synes man med lige så god grund kan kalde en naturkatastrofe?

Lad det lige være sagt til sidst, at det under alle omstændigheder må være en forudsætning, at man tager hensyn til, hvor folk